

การทำยาฆ่าหญ้าไว้ใช้เอง (สูตรลูกทุ่ง) อย่งปลอดภัย สามารถทำได้ดังนี้

สูตรที่ 1 สูตรหมักผ้า น้ามันเครื่อง

1. ผงซักผ้าโปรเพิ่มขั้น 1 ข้อนโต๊ะ
2. ไบโอดีเซล (ซี 100) 25 ซี.ซี.
3. น้ำมันเครื่อง SAE 40 ใช้แล้ว 25 ซี.ซี.

วิธีทำ

ให้นำผงซักผ้าใส่ขวดเติมน้าประมาณ 500 ซี.ซี. เหย้า 2-3 นาที ให้ละลายแล้วเอาเฉพาะน้ำใส่ ๆ ใส่ขวด แบ่งไบโอดีเซลออกเป็น 3 ส่วน ใส่ขวดครึ่งละ 1 ส่วน เหย้ากับน้ำผงซักผ้านาน 1 นาทีทำอย่างนี้ 3 ครั้ง เติมน้ามันเครื่องที่แบ่งเป็น 3 ส่วน และเติมให้ครบ 3 ครั้ง แล้วเหย้าเหมือนกัน นำส่วนผสมนี้ไปใช้งาน 20 ซี.ซี./ผสมน้ำ 100 ลิตร กวนให้เข้ากันแล้วฉีดพ่นวัชพืช

สูตรที่ 2 สูตรเกลือ

1. เกลือแกง 2 กก.
2. ยูเรีย (21-0-0) 2 กก.
3. น้ำ 20 ลิตร ผสมให้เข้ากันฉีดพ่น

สูตรที่ 3 น้ำส้มสายชู

1. น้ำส้มสายชู 3 ลิตร
2. เกลือแกง 2 ถ้วย
3. น้ยาล้างจาน 1 ถ้วย
4. นำทั้งหมดมาผสมกัน ในน้ำ 20 ลิตร

ทุกสูตรควรเติมน้ายาล้างจานทุกครั้งในอัตรา 2 ข้อนโต๊ะ ต่อน้ำ 20 ลิตร ยกเว้นสูตรที่ใช้น้ยาล้างจานผสมอยู่แล้วจึงทำให้ประสิทธิภาพการทำลายวัชพืชดียิ่งขึ้น

การควบคุมโรคพืช

เมื่อโรคพืชเข้าทำลายพืชหลักแล้วย่อมทำความเสียหายทั้งด้านปริมาณและคุณภาพผลผลิต ดังนั้นวิธีป้องกันการทำลายของโรคพืชที่ดีที่สุด คือการวางแผนป้องกันไว้ก่อน ดังนี้

1. หลีกเลี่ยงพื้นที่เพาะปลูก ที่มีโรคระบาดรุนแรงมาก่อน เพราะโรคพืชสามารถสะสมอยู่ในดินได้อย่างยาวนานซึ่งยากแก่การป้องกันกำจัด เช่น โรคเหี่ยว โรคเน่าออกดินโรคโคนเน่า
2. ใช้ปุ๋ยอินทรีย์จากแสงแดดทำลายเชื้อโรคหลังจากไถพลิกดินแล้วควรรดาคิดทิ้งไว้อย่างน้อย 7 วัน จะสามารถช่วยป้องกันกำจัดเชื้อโรคที่อาศัยอยู่ในดินได้ระดับหนึ่ง
3. เลือกฤดูกาล หรือระยะเวลาที่เหมาะสม เป็นการหลีกเลี่ยงช่วงการระบาดของโรค โอกาสที่พืชจะเกิดโรคน้อยลงหรือไม่เกิดเลย
4. เตรียมเมล็ดพันธุ์ให้สะอาดปราศจากโรคที่ติดมา โดยการนำไปแช่ในน้ำอุ่น อาจควบคุมกับสารเคมีบางชนิด เช่น เมทาแลคซิล หรือ ไฮโปรไดโอน, อัตรา 10 กรัม ต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม เพื่อป้องกันโรคราน้ำค้าง และโรคใบจุด ใบแห้งไหม้
5. ทำความสะอาดแปลงปลูกหลังการเก็บเกี่ยว เป็นวิธีการป้องกันที่มีความสำคัญ ควรเก็บและทำลายเศษซากพืชต้นเก่าออกจากแปลงโดยเฉพาะต้นที่เคเป็นโรคมาก่อนเนื่องจากส่วนต่าง ๆ เหล่านี้จะกลายเป็นแหล่งเพาะเชื้อ รอคการระบาดเมื่อสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวย
6. การปลูกพืชสลับต่างตระกูลหรือพืชหมุนเวียน จะช่วยลดการระบาดของโรคลงได้ เนื่องจากพืชอาศัยของโรคถูกตัดตอนออกไป

การปลูกพืชปลอดสารพิษ (pesticide residue)

เรียบเรียงโดย
นายนิคม วงศ์มันตา
นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร

อ่านเพิ่มเติมได้ที่ QR CODE

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติม

ชื่อ นายนิคม วงศ์มันตา

☎ โทร. 081-951-5287

📍 ศูนย์ประสานงานและบริการข้อมูลด้านบริการวิชาการและวิจัย

จัดทำโดย

ศูนย์ประสานงานและบริการข้อมูลด้านบริการวิชาการและวิจัย
สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ประจำปี พ.ศ. 2563

การปลูกพืชปลอดสารพิษ หมายถึงการผลิตพืชชนิดใด ๆ ที่ยังไม่มีระบบการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช ตลอดจนมีการใช้ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยอินทรีย์ ฮอร์โมนต่าง ๆ ได้ เพื่อการเจริญเติบโตของพืช นั้น ๆ แต่ผลผลิตที่ได้จะต้องไม่มีสารพิษตกค้างอยู่หรือหากมีสารพิษตกค้างอยู่จะต้องไม่เกินระดับค่ามาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้ในประกาศ กระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 163 พ.ศ. 2538 ลงวันที่ 28 เมษายน 2538 เรื่อง อาหารที่มีสารพิษตกค้างเพื่อความปลอดภ้ยของผู้บริโภค

- ข้อดีของการผลิตพืชอาหารให้ปลอดภัยจากสารพิษได้แก่**
1. ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพสะอาดปลอดภัย ทั้งต่อผู้บริโภคและเกษตรกรผู้ผลิต
 2. ลดปริมาณการนำเข้าสารเคมีจากต่างประเทศ เกษตรกรลดต้นทุนการผลิต
 3. จำหน่ายผลผลิตได้มากขึ้นเนื่องจากมีคุณภาพดี สะอาดปลอดภัย รวมทั้งสร้างสำนึกที่ดีในการผลิตพืชอาหารแก่เกษตรกร
 4. พื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวมให้ดียิ่งขึ้น

หลักการผลิตพืชปลอดภัยจากสารพิษ

1. **การคัดเลือก หรือปรับปรุง พันธุ์** ที่ให้เหมาะสม พืชโดยทั่วไปไม่ต้องการพื้นที่ ที่มีน้ำท่วมขัง (ยกเว้นพืชน้ำ) ดังนั้นพื้นที่ที่มีความลาดเอียงเล็กน้อยจะเหมาะสมที่สุดเพราะจะช่วยให้ดินมีการระบายน้ำได้ดี หากเป็นพื้นที่ที่ลุ่มการระบายน้ำไม่ค่อยดีก็ควรมีการยกหรือแปลงให้สูงขึ้น หรือปลูกในภาชนะต่าง ๆ นอกจากนั้นควรพิจารณาถึงคุณภาพแหล่งน้ำที่สะอาดปราศจากการปนเปื้อนของสารพิษและเชื้อโรคต่าง ๆ มีปริมาณที่เพียงพอตลอดฤดูกาลผลิต ตลอดจนการคมนาคมที่สะดวกสามารถนำผลผลิตออกสู่ตลาดได้สะดวกและรวดเร็ว

2. **การคัดเลือกชนิดของพืช** ให้เหมาะสมกับพื้นที่ หลังจากเลือกพื้นที่ปลูกแล้วควรเลือกชนิดของพืชที่เหมาะสมกับภูมิอากาศ สภาพสิ่งแวดล้อม ฤดูกาล เช่นสภาพพื้นที่ที่สูงกับพื้นที่ราบต่ำ จะมีอุณหภูมิแตกต่างกัน จึงควรพิจารณาเลือกชนิดพืช เลือกสายพันธุ์ ที่บางชนิด บางสายพันธุ์เหมาะสมในบางฤดูกาลเท่านั้น หากสามารถเลือกได้อย่างเหมาะสมแล้ว ก็เท่ากันเป็นการจัดการเบื้องต้นที่นับว่ามีความสำคัญที่สุด เพราะศัตรูพืชมักทำความเสียหายเมื่อต้นพืชมีความอ่อนแอ ไม่สมบูรณ์ หรือไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพสิ่งแวดล้อม ในทางตรงข้ามหากพืชมีการเจริญเติบโตที่สมบูรณ์แข็งแรง เพราะเมื่อมีความเหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อมแล้วย่อมจะช่วยลดปัญหาการระบาดของโรค แมลงศัตรูพืชลงได้
3. **การคัดเลือกต้นพันธุ์ เมล็ดพันธุ์** ควรคัดเลือกซื้อต้นพันธุ์ เมล็ดพันธุ์ที่ตรงกับสายพันธุ์ ที่ให้ผลผลิตสูง เจริญเติบโตได้ดี ไม่มีโรคและแมลงเข้าทำลายหรือได้จากแหล่งที่มีการระบาดของศัตรูพืช ดังนั้น จึงควรเลือกซื้อจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือ การบรรจุภัณฑ์ที่ปิดมิดชิดไม่อบชื้น อย่างไรก็ตามการป้องกันโรคและแมลงเบื้องต้นที่อาจติดมากับเมล็ดและท่อนพันธุ์พืช ควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่นที่อุณหภูมิ 50-55 องศาเซลเซียส นานประมาณ 10-15 นาที วิธีการนี้ช่วยลดปริมาณเชื้อโรคที่อาจติดมากับเมล็ดพันธุ์ และยังเป็นการช่วยกระตุ้นให้เมล็ดพันธุ์งอกได้อย่างสม่ำเสมอจึงเท่ากับเป็นการช่วยลดปริมาณการใช้เมล็ดพันธุ์ให้น้อยลง
4. **คัดเลือกลักษณะดิน** ที่มีความอุดมสมบูรณ์ เพราะดินที่มีความอุดมสมบูรณ์นั้นพืชย่อมมีการเจริญเติบโตที่สมบูรณ์แข็งแรง ด้านทานโรคและแมลงได้ดีกว่าพืชที่อ่อนแออีกทั้งให้ผลผลิตที่มีคุณภาพสูง ลักษณะดินที่มีความเหมาะสมในการปลูกพืชโดยทั่วไปคือดินร่วน ที่มีแร่ธาตุอาหารสมบูรณ์รวมทั้งมีคุณสมบัติในการระบายน้ำ ถ่ายเทอากาศที่ดีการเตรียมพื้นที่เพาะปลูกเป็นขั้นตอนนี้มีความสำคัญมากขึ้นตอนหนึ่งเพราะหากมีการปฏิบัติที่ถูกต้องแล้ว นอกจากจะช่วยให้พืชเจริญเติบโตสมบูรณ์แข็งแรงดีแล้ว ยังช่วยลดปัญหาจากการระบาดของศัตรูพืชได้เป็นอย่างดี

การควบคุมป้องกันวัชพืชโดยใช้สารเคมี สามารถทำได้หลายวิธีดังนี้

1. เตรียมดินปลูกให้ดีหลังจากไถพรวนหรือย่อยดินแล้วควรเก็บวัชพืชโดยการคราดออกให้หมด
2. ควรเลือกชนิดปุ๋ยคอกที่ไม่มีเมล็ดวัชพืชติดมา เช่น ปุ๋ยคอกที่ได้จากมูลควัว มูลควายที่กินหญ้าตามท้องทุ่งย่อมมีเมล็ดวัชพืช แต่ก็โดยการนำปุ๋ยคอกไปหมักให้ย่อยสลาย หรือให้เมล็ดพืชที่ติดมางอกเสียก่อนแล้วทำลาย หรือเลือกใช้มูลไก่เป็นต้น
3. การคลุมแปลง นอกจากจะช่วยรักษาความชุ่มชื้นในดินแล้วยังช่วยบดบังแสงแดดไม่ให้เมล็ดวัชพืชงอกขึ้นมาแข่งขันกับพืชหลักได้ทัน วัสดุคลุมแปลงที่เหมาะสมควรเป็นวัสดุที่หาง่ายในท้องถิ่น เช่น ฟางข้าว หญ้าแห้ง ใบไม้ เปลือกถั่ว กาบมะพร้าว หรืออาจประยุกต์ใช้พลาสติกสีเทา เงิน คลุมแปลงก็ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ และสะดวกดี แต่ต้นทุนค่อนข้างสูง
4. การปลูกพืชระยะถี่ขึ้น เพื่อลดพื้นที่ว่างให้วัชพืชงอกขึ้นมาแข่งขันเมื่อพืชหลักเติบโตขึ้นมาจึงทำการถอนแยกภายหลัง
5. การใช้มือ หรืออุปกรณ์ฉาบ ขุด ถอน เหมาะสำหรับพื้นที่ปลูกที่มีขนาดไม่กว้างมากนัก

